

med Verdens. usæde." Førighedsbegrebet under
thi den sterke Træke - dog er vare
adret til at føede ud - siden Dragen
ikke gæske englæske høste - den
giver mig mod og vedholdenhed
men - Gud hjælp Dem Vær - und.
Jeg har fortjent mistænkelig
min uopfidelig Langvinkel og
Trofak - min Tyrtedyd over alt
kunne godt spise. Hjælps. Hjælps. ved
Sympatiens Indsærlighed - Trofak
elang mere - tilid aldrig et gjæk
sukke de gode trofak derom et froschad.
fros. - og typpen ender - der var
milkemønsteret - med Verdighed den
de har. Deres højst præcifor høje
fæsholder med den - en højst højly
Eldremedde sygdom, fraen skal for hvil
der for dybt han tætet pen den andre
havn - op af alle menneskelige Pine
som derfor ikke kan tro sig eller fatus
fordi Gentraader mangler den rette
Hedelægning - han varer for red
som de gæske høste dog gæs
med hin ofte til trocken fæser - for
blommet og drøgt naturlegvis - alle
for mig ple Bull - men for dem - og pr
kende - thi jeg vilde haengeslos - om jeg
stund med Dis tyglement for mine Pine - ha
abet ud og vare glad og spættet Bokymmergerne
bogstæs tungen Byrde. Et for igaard Et tak
ha' trodelse. En vinter

1860 - Berg.
Bare Bull.
Aldrig føle sig glemmme 17. Mai
Gud være evig Lov og Tak!
Se efter en fæden Stund - som han
med Vinduet - han jeg bare med
lyst, med Smil, ikke bort, gædla,
hen - sefor bad jeg. Afters de
fæerde Tangflugt - på moden
slej jeg fik oppe engang ved Boder
et skyrkende Blå - et Blik der
sige mig - præcifor den bittre
Stilk rakte mig - nemlig præcifor
alldige Barnetigte ulænkommne
Gledesgtninger, der måtte føre
komme de 2 - der nys var komme
til fæm den præcifor Episime:
Men sei Bull - det var ikke for
det var Fred - det var Glat
glede - den overstrommede - over
den Visked - som den alle Stund for
Farrens Vandbryde blev mig forendet,
at jeg måtte kunne holdre ud.
Heders Færdhed - den Visked -
det min Sympathie fastaaes - varde
res alligevel - færdet i Dores Tynde
som dugt liggen døres, Viskeden om et
det tyde bøde imme Barne find - ikke;
hvor du nu var, du var altid

alene gudens er sterende - men at
det aldrig har trægt til formegen God-
pale, for just nu. - Da de 2e kom
op på for den fædrepon Blåk - over de
hvide Tørst, der måtte forekomme
som velgøttende - føde de ikke nogle
at man underlige sig kom tilbage
sig på Tindetek fylles - Rødmens komme
igen var den sodelige Blegbed og brætter
de blaa Ringe om Guine forsynede
som - hørte godt Tærerne til og gav
nærbjorte mit Kommetøllade ved Vins-
duell - og som bragte mig til et glæs med
at hente Tinget Længe - hvor måtte
ikke Ytringerne fåede trædelige - at
sig ikke hørde sagt dem - som havde
7 tunne fager - thi det var adgrad
- og nu kom Hæfthilten - over at
tauk at Tærer har gjort for
mig den Lykke - at hørne vore
nøgt for dem, på de gænges Dage
om Gud læder os opbare dem. Derved
er med Dig og mig Spugang Du. /
som med dinne og mig - at nære
ingen Tærer mellem os - da hørne
vi vores nøgt for hinanden - da
hørne tale ikke Squel derog -
og ville med al Magt fortælle det
og mig - desfor hørte hørde viirs
at Det hørde været mig under

at gjøre Pappa lidt mindre
lidt en stund i Torvegården
de dog næppe have tillet mig
døde - selv med Tænder paa finger
stræk han bærer - fra halv efter
Gjennet.

Bull - papand De anden -
Gud være priset Lever - til vores
godgjældige æbler - hvad er dog ikke
et hjærtigt - os er mist - Alpedr
Blåk og Dyrs Rie - og hvor folder
hånd og mægtigt vilds - og mis.
Trusk og hardt - al hængede bort
af mit Fyrti - kommer dets Vitalitet
al Cone til at rette mig on af al min
lyfe andre gennem som besværlig
kørmen ikke forstærker - nærmest driver
sig offed til at Alpedepette alle former
hæder om en stolig stund til Ud
stæliger som den der først ejerformet,
og blev os tildele ^{af den dyre Hæft} med Klappyn til
at trykende der læs paa mit
hånd efter Leenen ved Lænes bekong
- an Randulff - hørde godt hør
og patats det - paa vilds det med
- - - Se gik det rundt - med pa
mægtig som Du lænklig ikke fortærres - føde
ig hæder ikke - Gud engang - hører mit Blåk
hørde det - og gjente øgts nede - rakket over